

CXXVI.

Forflag til Lov,

indeholdende

Forandring i Lov om Valgene til Rigsdagen af 12te Juli 1867 § 99.

(Fremsat i Landstinget den 30te Mai 1881 af Indenrigsminister Steen).

Det Rigsdagens Medlemmer tilkommende daglige Bederlag bestemmes for hvert Medlem til 4 Kroner i den Tid, for hvilken hans Valg er gjældende, dog at den Tid ikke medregnes, som maatte ligge forud for Valgdagen, jvfr. Lov om Valgene til Rigsdagen af 12te Juli 1867 § 88.

Bestemmelsen i nævnte Lovs § 99, første Punktum, ophæves.

Bemærkninger til foranstaaende Lovforslag.

Det ved Valgloven af 16de Juni 1849 § 79 for Rigsdagens Medlemmer fastsatte daglige Bederlag, nemlig 3 Rdl. for hver Dag, Rigsdagen var samlet, kunde selv efter Datidens Forhold neppe betragtes som synderlig rundeligt, hvad ogsaa turde fremgaa deraf, at man alt ved Provindsialstændernes Indførelse ikke havde fundet det formeget at ansætte de Deputeredes Dietspenge til 4 Rdl., jvfr. Fdg. 15de Mai 1834 § 88, hvilket Beløb ligeledes oppebæres af Medlemmerne af den grundlovgivende Rigsforsamling. Uanset de aldeles forandrede Tilstande blev der ved den nugsældende Valglov af 12te Juli 1867 § 99 ikke gjort nogen Forandring i Størrelsen af Rigsdagsdieterne, der, efter at Pengenes Værdi siden den Tid end yderligere er bleven betydelig forringet, nu fra alle Sider erkendes for at være utilstrækkelige til at udgjøre det daglige Bederlag, der isølge Grundloven skal tillægges Rigsdagens Medlemmer, og som tillige staa i et paa-faldende Misforhold til de Billaar, under hvilke i andre Lande Folkerepræsentanterne i den heromhandlede Henseende ere stillede.

Det er i Betragtning heraf, at Regjeringen har fundet ikke længer at burde opfatte at søge en tilsvarende Forandring af den ovennævnte Bestemmelse i Valgloven gennemført, og naar dette er flet paa den her foreslaede, fra det hid-

til Gjældende noget afvigende Maade, nemlig saaledes, at det daglige Bederlag istedetfor at udredes for den Tid, i hvilken Rigsdagen er samlet, tillægges Rigsdagsmanden for den Tid, hans Mandat vedvarer, da er man herved gaaet ud fra, at det i flere Henseender bedst vilde ramme det enkelte Medlems Lary, om det ham tilkommende Bederlag, i Lighed med hvad der gjælder i flere andre Lande og med hvad der ogsaa hos os har været Reglen for Medlemmerne af Rigsraadet, jvfr. Forfatningslov af 2den Oktober 1855 § 36, var bestemt til et fast aarligt Beløb. Dette vilde imidlertid ikke lade sig forene med Grundlovens Bud om at Bederlaget skal fastsættes til et dagligt Beløb, og man har derfor foreslaet samme ansat paa den ovenangivne Maade, der, uden at komme i Strid med de grundlovmæssige Forskrifter, vilde frembyde i det Væsentlige de samme Fordele, som om Bederlaget var fastsat til en aarlig Sum.

Med Hensyn til Beregningen af Tiden for Valgets Gjældighed vilde Bestemmelserne i Valglovens §§ 88 og 89 komme til Anvendelse, dog med den i Forslaget anførte Modifikation for de Undtagelses-Tilfælde, i hvilke et Valg har Gjældighed for en Tid, der ligger forud for Valgdagen, for hvilken Periode der ikke er Grund til at tilstaa Rigsdagens Medlemmer Bederlag.